

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR

DECIZIA nr. 91 /2006
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.R.L.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice, prin adresa din data de 08.05.2006, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala in data de **11.05.2006**, asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.**, impotriva Deciziei de impunere din data de 29.03.2006 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 28.03.2006 de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Directia controlului fiscal.

Contestatia are ca obiect:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- impozit pe veniturile microintreprinderilor.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, in raport de data la care a fost primita Decizia de impunere din data de 29.03.2006, respectiv 14.04.2006, conform copiei trimiterii postale anexata si de data depunerii contestatiei, respectiv 27.04.2006, asa cum reiese din stampila registraturii Directiei generale a finantelor publice.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. X S.R.L. contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Directia controlului fiscal prin decizia de impunere, precizand urmatoarele:

S.C. X S.R.L. contesta actul administrativ fiscal si precizeaza ca nu-si insuseste afirmatia organelor Garzii financiare cum ca acestea i-ar fi solicitat documentele cu regim special.

De asemenea, societatea nu-si insuseste afirmatia din raportul de inspectie fiscala cum ca anuntarea pierderii a fost facuta “ulterior termenului prevazut de art.4 din Ordinul ministrului finantelor nr.29/2003” intrucat contestatoarea precizeaza ca imediat ce s-a constatat lipsa acestora a procedat la anuntarea pierderii.

Totodata, contestatoarea mentioneaza ca nu a desfasurat o activitate pentru care sa foloseasca facturile, acesta fiind si motivul pentru care nu a constatat disparitia acestora mai devreme.

Contestatoarea mentioneaza ca organele Garzii financiare au efectuat controale incrucisate la societatile colaboratoare pentru care a eliberat facturi, fara sa constate ca ar fi existat facturi neinregistrate in contabilitatea acestora si a noastra.

S.C. X S.R.L. precizeaza ca modalitatea de estimare a veniturilor care ar fi fost posibil de realizat este neverosimila, intrucat la o analiza pertinenta asupra indicatorilor economici ai societatii se poate observa foarte usor ca societatea nu poate realiza veniturile mentionate, capacitatea acesteia fiind in imposibilitatea de a se ridica la acest nivel. De asemenea, la o analiza a veniturilor impozabile realizate in perioada anilor 2002 – 2003 la care s-a platit impozit pe venit, contestatoarea nu poate concepe ca pe langa acest venit sa poata realiza un venit suplimentar intrucat dupa calculele efectuate ar rezulta ca o capacitate materiala si umana de 6 ori mai mare.

Contestatoarea mentioneaza ca disparitia documentelor s-ar fi efectuat in timpul curateniei generale a sediului, acestea fiind probabil aruncate o data cu materialele documentare, ziare si alte formulare nefolositoare, iar constatarea disparitiei a aparut in momentul in care s-au cautat in arhiva documentele cu regim special, respectiv data de 23.02.2006. De asemenea, S.C. X S.R.L. mai precizeaza ca documentele cu regim special disparute au fost procurate inaintea aparitiei legii privind obligativitatea agentilor economici de a utiliza documentele personalizate si astfel, oricare ar fi fost motivul, acestea nu puteau fi utilizate fiind contra legii.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 28.03.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Directia controlului fiscal, au constatat urmatoarele:

Inspectia fiscala s-a efectuat umare a adresei din data de 22.12.2005 a Comisariatului regional – Garda financiara si a cuprins perioada 21.05.2002 (data infiintarii) – 31.12.2005.

Prin Nota de constatare a Garzii financiare din data 21.12.2005 s-a constatat ca societatea nu a putut prezenta documentele primare si de evidenta financiar - contabila pe anul 2002, asa cum rezulta si din Nota explicativa a d-lui M - administratorul societatii, motiv pentru care s-a dispus masura de reconstituire a documentelor in termen de 30 de zile.

Administratorul societatii sustine ca organele Garzii financiare nu i-au solicitat documentele cu regim special, ci faptul ca societatea nu a prezentat documentele primare si de evidenta financiar – contabila pe anul 2002, s-a dispus masura de reconstituire a acestora in termen de 30 de zile.

Din discutiile purtate cu administratorul societatii, acesta a precizat ca in timpul controlului a anuntat pierderea documentelor la Directia generala a finantelor publice si la organele de politie, dar organele de inspectie fiscala mentioneaza ca anuntarea pierderii documentelor nu absolve societatea de obligatia reconstituirii acestora conform prevederilor Ordinului ministrului finantelor nr.1850/2004.

Din verificarea efectuata de organele de inspectie fiscala si urmare a constatarilor cuprinse in Nota de constatare din data de 21.12.2005 intocmita de Garda financiara s-a constatat lipsa urmatoarelor documente cu regim special:

- 10 carnete de facturi fiscale seria DBACA - 500 file;
- 10 carnete de facturi fiscale seria DBACA - 500 file;
- 5 carnete de facturi fiscale seria DBACA - 250 file;
- 20 carnete de chitante fiscale seria DBALB -1000 file;
- 10 carnete de chitante fiscale seria DBALB - 500 file;
- 10 carnete de chitante fiscale seria DBALB - 500 file;
- 2 carnete de avize de insotire marfa seria DBAAA - 500 file.

Organele de inspectie fiscala au constatat inregistrarea in evidenta contabila a societatii pe baza exemplarului 2 al facturii (exemplarul rosu), in anul 2003, a unui numar de 108 facturi din cele prezentate lipsa si au procedat la estimarea veniturilor si a taxei pe valoarea adaugata aferenta pentru carnetele de facturi neprezentate de societate (25 carnete),

din care au fost scazute veniturile inregistrate de societate conform celor 108 facturi fiscale (inregistrate in baza exemplarului rosu).

Societatea s-a infiintat in data de 21.05.2002 si se incadreaza in prevederile Ordonantei Guvernului nr.24/2001 pentru anii fiscali 2002 si 2003 si intrucat nu a respectat prevederile Ordinului ministrului finantelor nr.945/2003, neangajand pana la data de 31.12.2003 salariati cu contract de munca, incepand cu anul 2004 societatea devine platitoare de impozit pe profit.

Urmare a pierderii documentelor primare din anul 2002 si nereconstituirii acestora in termenul legal de 30 de zile (conform Notei de constatare din data de 21.12.2005 a Garzii financiare), organele de inspectie fiscala au procedat la estimarea veniturilor impozabile pentru cele 1142 facturi fiscale, conform prevederilor art.66 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 si art.65 lit.d din Hotararea Guvernului nr.1050/2004.

Pentru cele 1142 facturi fiscale lipsa, organele de inspectie fiscala au stabilit prin estimare venituri, din care s-au sczut veniturile inregistrate de societate conform bilantului contabil pentru anul 2003, ramanand ca baza pentru estimarea impozitului pe veniturile microintreprinderilor si taxei pe valoarea adaugata diferenta de suma pentru care organele de inspectie fiscala au calculat impozit pe veniturile microintreprinderilor suplimentar.

Pentru perioada 01.01.2003-31.12.2003 societatea a determinat taxa pe valoarea adaugata deductibila conform prevederilor art.22 alin. (4) si (5) lit.a) din Legea nr.345/2002 si Hotararea Guvernului nr.598/2002 si art.145 alin.(1) si (3) lit. a)-b) din Legea nr.571/2003 fata de suma determinata de organele de inspectie fiscala. Diferenta de suma provine din neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adaugata inregistrata de societate in balanta de verificare si decontul de taxa pe valoarea adaugata al lunii martie 2003 fara avea la baza documente legale (documentele contabile pana la 31.03.2003 lipsesc).

In perioada verificata societatea a colectat taxa pe valoarea adaugata pentru operatiuni taxabile din livrari de bunuri la intern potrivit prevederilor art.18 alin.(1) lit.a) din Legea nr.345/2002 si art.128 din Legea nr.571/2003, iar organele de inspectie fiscala au determinat taxa pe valoarea adaugata suplimentara prin estimarea veniturilor.

In consecinta, organele de inspectie fiscala au determinat taxa pe valoarea adaugata suplimentara (din estimare + din taxa pe valoarea adaugata neadmisa la deducere) intrucat s-au incalcat prevederile art.24 alin.(1) lit. a) din Legea nr.345/2002, art.6, art.26 si art.41 pct.2 lit. b) din Legea nr.82/1991, republicata. Pentru nevirarea taxei pe valoarea

adaugata suplimentara au fost calculate conform Ordonantei Guvernului nr.61/2002 dobanzi si penalitati.

Cu adresa din data de 27.12.2005 Garda financiara a sesizat Parchetul de pe langa Tribunalul in vederea cercetarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunii de evaziune fiscala prevazuta de Legea nr.87/1994 republicata si modificata prin Legea nr.241/2005 si ale infractiunii de fals intelectual prevazuta si pedepsita de art.43 din Legea nr.82/1991, republicata.

III. Luand in considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

Referitor la suma totala reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata si impozit pe veniturile microintreprinderilor, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care constatările din Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 28.03.2006 preluate din Nota de constatare din data de 21.12.2005 si care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere din data de 28.03.2006 contestata, au fost transmise organelor de cercetare penala cu adresa din data de 27.12.2005.

In fapt, in urma verificarilor efectuate de organele de inspectie fiscala si a constatarilor comisarilor Garzii financiare – Comisariatul Regional din Nota de constatare din data de 21.12.2005 a rezultat ca S.C. X S.R.L. nu a putut prezenta documentele primare si evidenta financiar-contabila pe anul 2002.

Din verificarea efectuata de organele de inspectie fiscala s-a constatat lipsa a 25 de carnete de facturi fiscale cu seria DBACA si 40 de carnete de chitante fiscale seria DBALB si 2 carnete avize insotire marfa seria DBAAA.

Pentru cele 1142 facturi fiscale lipsa, organele de inspectie fiscala au procedat la estimarea veniturilor din care au fost scazute veniturile inregistrate de societate conform datelor din bilantul contabil pentru anul 2003, ramanand o baza pentru estimarea impozitului pe veniturile microintreprinderilor si taxei pe valoarea adaugata la care au calculat impozit pe veniturile microintreprinderilor si taxa pe valoarea adaugata.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au determinat taxa pe valoarea adaugata suplimentara care provine din neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adaugata inregistrata de societate in balanta de verificare si in decontul de taxa pe valoarea adaugata al lunii martie 2003 fara a avea la baza documente legale. Pentru nevirarea taxei pe valoarea adaugata suplimentara, organele de inspectie fiscala au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

Cu adresa in data de 27.12.2005, anexata in copie la dosarul cauzei, organele Garzii financiare au transmis Parchetului de pe langa Tribunalul in vederea cercetarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunii de evaziune fiscala prevazuta de Legea nr.87/1994 republicata si modificata pin Legea nr.241/2005 si ale infractiunii de fals intelectual prevazuta si pedepsita de art.43 din Legea nr.82/1991, republicata.

In drept, art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativă

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor săvârşirii unei infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]”

Astfel, intre stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 28.03.2006 de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Directia controlului fiscal care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere din data

de 29.03.2006 și stabilirea caracterului infraccional al faptelor savarsite exista o stransa interdependentă de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependentă constă în faptul că organele de inspecție fiscală au constatat efectuarea unei operațiuni comerciale care a condus la prejudicierea bugetului de stat prin înregistrarea în evidențele contabile a unor achiziții fără a avea la bază documente legale. Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă din 25 de cărnete de facturi fiscale conținând 1250 de facturi doar 108 de facturi fiscale sustragându-se de la plata obligațiilor fiscale ce îi reveneau prin nedeclararea veniturilor obținute în urma tranzacțiilor. Aceste constatări au fost transmise organelor de cercetare penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul cu adresa din data de 27.12.2006 în vederea cercetării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speța o au organele penale care se vor pronunța asupra realității operațiunilor efectuate.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea cauzei, motiv pentru care va suspenda soluționarea pe cale administrativă a cauzei pentru suma totală contestată, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.184 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care precizează:

“[...]”

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor, art. 184 coroborate cu art.186 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, se

DECIDE

Suspendarea solutionarii contestatiei S.C. X S.R.L. referitoare
la:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- impozit pe veniturile microintreprinderilor,

procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie inaintat organului competent conform legii pentru solutionarea cauzei in functie de solutia pe latura penala.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.